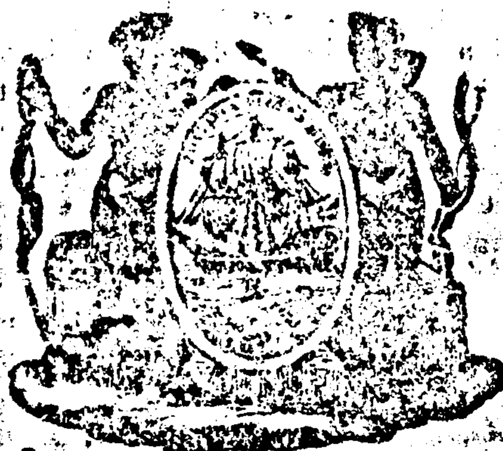
Ao. 1859. **No. 44.**

Dingsdag **12 April.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1859.

8 April. Van de slavin *Sophia*, geboren in 1811, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan F. A. Jantke (nu boedel).

» Van het slavenkind *Lea*, geboren in 1849, dochter van *Cato*, toebehoorende aan plant. *Vlugt en Trouw*, divisie *boven Cottica en Perica*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, *den* 10 *April* 1859.

Op den 1sten April 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Isak Turrel Soesman
en
Anna Maria Elisabeth Gomperts.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Tweede Afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

De slavin *Johanna*, aankomende J. Chandler.

Terwijl sedert 1o. April nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Kadet*, aankomende J. C. Ellis, werkzaam geweest op plant. *Goudmijn*.

De slaaf *Abraham*, alias *Abraham negentien*, aankomende Abm. Fernandes Jr.

De slaaf *Trobie*, aankomende A. H. van Favereij.

De slaven *Hazard* en *Cornelia*, aankomende A J. H. Cotino.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de publicatie van 5 Februarij 1834 G. B. No. 1 vastgesteld.

Paramaribo, *den* 8 *April* 1859.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(4780) Den 8 April 1859, C. L. des Touches aan M. A. Thijm wed. B. Lugard, van het Huis en Erf en achterlanden aan de *Graven Straat*, N. W. La. B No. 17, O. W. La. D No. 44; alsmede een stuk land van den grond *Wolffenbuttel*, gelegen over de *Sommelsdijksche kreek*.

Idem. J. van Bommel aan J. S. van West als gemagtigde van J. H. Jackson, van het Erf en daaropstaande gebouwen aan de *Steenbakkersgracht*, N. W. La. E. No. 72, O. W. La. D No. 635.

Paramaribo, *den* 8 *April* 1859.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(4926) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 22sten April 1859 des voormiddags ten *half negen* ure, publick bij executie verkoopen:

Een achtste aandeel in de plantaadje *Concordia* c. a., gelegen aan de rivier *Saramacca*, aankomende Charles Elder.

Paramaribo, *den* 11 *April* 1859.
SIMON ABENBANON Sz.

(4925) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15 April 1859, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het Huis en Erf La. A. No. 198, aankomende de kinderen van S. C. van Heijningen.

Het Huis en Erf La. A No. 240, aankomende J. J. Leijsner n. ux.

Het Huis en Erf La. A. No. 275, aankomende den boedel J. Castagne.

Het Huis en Erf La. B No. 126, aankomende F. L. Rohland.

Het Huis en Erf La. B No. 237, aankomende M. Schuman.

Het Huis en Erf La. C No. 169, aankomende F. van Linck.

Het Huis en Erf La. C. No. 176, aankomende J. Chandler n. ux.

Het Huis en Erf La. C. No. 177, aankomende minderj. J. M. E. Böhm.

Het Huis en Erf La. C. No. 190, aankomende E. J. Veendam en kinderen.

Het Huis en Erf La. C. No. 200, aankomende S. M. Samson.

Het Huis en Erf La. D. No. 46. aankomende S. J. Samson.

Het Huis en Erf La. D. No. 11, aankomende boedel M. H. Zeegelaar.

Het Huis en Erf La. D. No. 33*b*. aankomende E. J. Halfhide.

Het Huis en Erf La. D. No. 35, aankomende S. C. van Heijningen.

Het Huis en Erf La. D. No. 159, aankomende boedel M. J. Boon.

Het Huis en Erf La. E. No. 35, aankomende boedel B. van J. H. Samson.

Het Huis en Erf La E. No. 38, aankomende Erven Walbach.

Het Huis en Erf La. E. No. 161, aankomende kinderen van S. G. L. Wolpfhart.

Het Huis en Erf La. E No. 233, aankomende L. Hartog.

Het Huis en Erf La. E No. 264, aankomende F. E. H. Conijnenberg.

Het Huis en Erf La. E No. 286, aankomende den boedel wed. H. W. Rucker geb. de Haan.

Het Huis en Erf La. E No. 309*b*. aankomende boedel Sack.

Het Huis en Erf La. E. No. 368, aankomende Boedel A. van M. J. N. Samson.

Paramaribo, *den* 11 *April* 1851.
SIMON ABENDANON Sz.

MAIL-NIEUWS.

Onze berigten uit het Moederland loopen tot 15n. Maart. Het nieuws is over het algemeen niet belangrijk. Omtrent het onderzoek van de emancipatie ontwerpen in de afdeelingen van de Tweede Kamer, is niets naders bekend geworden. Integendeel is de echtheid van het reeds medegedeelde, in twijfel getrokken, op grond, dat tijdens de openbaarmaking, nog geen enkele bijeenkomst der Rapporteurs had plaats gehad, en het dus onmogelijk zou geweest zijn, om den totaal indruk der ontwerpen in al de afdeelingen op te geven. Wat hiervan zij, zal men eerst later met zekerheid kunnen weten. Bij de Tweede Kamer is ingekomen een wetsontwerp tot het verleenen eener toelage voor werkelijk verblijf in militaire dienst in 's Rijks overzeesche bezittingen aan de militaire officieren bij de zeemagt gepensioneerd wordende.

Na eene rust van 8 dagen zijn den 7den Maart in de Tweede Kamer de discussien aangevangen over het tarief der regten van in- uit- en doorvoer, ofschoon dit onderwerp hoegenaamd geene gewigtige koloniale belangen betreft, meenen wij daaromtrent toch kortelijk te moeten opmerken, dat met de tegenwoordige herziening van het tarief een stap verder gedaan wordt in het sedert 1852 aangenomen vrijhandelstelsel. Dit doel wordt bereikt door de voorwerpen zooveel mogelijk naar de *waarde* en niet zooals vroeger plaats had, naar het gewigt of het getal te belasten. De verminde-

ring der regten zoo als die in het algemeen door de regering is voorgesteld, bedraagt 1 pCt. Wat de discussien aangaat, meent men te mogen aannemen, dat de kamer er toe overhelt om het vrijhandelsstelsel met grootere voorzigtigheid uitte breiden, dan men in het algemeen reden had om te verwachten. Het kan minder verwondering baren dat dit tarief, even als zooveel andere ontwerpen, met een hagel van amendementen werd begroet, maar het verdient meer aandacht, dat de minister van finantien met verschillende wijzigingen in zijn voorstel eene nederlaag geleden heeft. Dit was bij voorbeeld het geval met het artikel *Lompen*, waarop thans een regt van *f* 10 voor de beste soort geheven wordt. De minister nu stelde voor een uniform regt van *f* 5 en voerde o. a als grond daarvoor aan, de verbazende en curieuze smokkelarij, die op geene andere wijze dan door het verminderen der inkomende regten kan geweerd worden. Het heerschende stelsel brengt mede, dat men niet meer dan 5 pond Lompen tegelijk *vrij* mag invoeren. Om daarvan te profiteren, bezigt men aan de grenzen kinderen, in enorm aantal, die ieder een pakje van vijf pond dragen, en zoo bij troepen ongehinderd over de grenzen marcheren en het inkomend regt ontduiken. De Kamer heeft echter geoordeeld dat de papierfabriekanten de tegenwoordige bescherming niet kunnen missen en op voorstel van den heer Mackay beslist, (met 31 tegen 30 st.) dat het tegenwoordig regt gehandhaafd blijft. Het artikel *garens* daarentegen werd op voorstel van den Heer Thorbecke in nog vrijzinniger geest gewijzigd dan was voorgesteld en wel met adhaesie van den minister, die wijders verklaarde dat de regering aan geene spoorwegplannen hare goedkeuring zou schenken, waarbij de steden Enschedé en Tilburg waren uitgesloten. Bij het vertrek der post hield de Kamer zich nog met het tarief *bezig* en was het *lot* van het ontwerp in zijn geheel nog onbeslist.

Volgens geruchten, souden er den 15den bij de kamer nieuwe spoorwegplannen inkomen; men ging zelfs verder en beweerde dat het voornemen der regering was om de kwestie over de rigting van de zuiderlijn niet te beslissen, maar ze beiden te doen aanleggen, namelijk en te Maarsbergen en te Rotterdam en deze lijnen te 's Bosch te doen zamenloopen.

— De Maatschappij van weldadigheid is thans van haren onzekeren toestand verlost en op nieuwe grondslagen gevestigd. In eene vergadering van afgevaardigden uit al de departementen, zijn den 13den dezer de nieuwe statuten goedgekeurd. Tot commissarissen werden benoemd de heeren jhr. G. R. G. van Swinderen, lid der eerste kamer van de staten-generaal, jhr. mr. D. R. Gevers Deynoot, jhr. E. G. van Weede, jhr. mr. W. G. Hovy, J. J. L. van der Brugghen. Bij acclamatie is door de vergadering besloten het beschermheerschap der maatschappij aan Z. K. H prins Frederik der Nederlanden aan te bieden.

———

Europa blijft voortdurend door eene donkere toekomst bedreigd. De staatkundige verwikkelingen, die het reeds geruimen tijd in spanning hielden, nemen meer toe dan af. Er mogen al oogenblikken zijn, waarop de liefelijke zon des vredes ons vriendelijk toelonkt, de onweerswolken zijn *te* talrijk om haar niet weder spoedig voor ons oog te verbergen en de naaste toekomst in duisternis te hullen. De weelde bedwelmt, de voorspoed die den voormaligen avonturier van Straatsburg en Boulogne is ten deel gevallen, schijnt den keizerlijken troon te verlaten en het tijdperk der beproeving dreigt te naderen. »Het keizerrijk is de vrede" seide eenmaal op een bal op de Tuilerien een van 's keizers vrienden (de graaf Walewski) tot twee heeren, die de Europesche aangelegenheden bespraken; doch een hunner (de heer Rothschild) antwoordde: »juist mijnheer de graaf, maar zonder vrede geen keizerrijk!" Of dit antwoord de ooren des keizers bereikten is ons onbekend, maar het schijnt zeker, dat hij aan die uitspraak, die zulk een diepen blik verraadt, geloof zou schenken. De keizer betuigt den vrede te willen; maar niemand gelooft hem; niet alleen omdat hij meer heilige eeden geschonden en plegtige beloften verbroken heeft, maar eenvoudig omdat zijne bevelen met deze betuiging in lijnregten strijd zijn. Met regt mag men vragen van waar die afwisseling van vrees en hoop? Het zijn duidelijk die gevolgen van de verschillende kanzen der nu nog achter de schermen strijdende partijen. De keizer wil aan het hoofd van zijn leger, waarop hij leunt, den oorlog; maar het Fransche volk wil den vrede. Toen het Fransche volk, dus redeneert men, het tijdvak der parlementaire regering sloot, begreep het zich te moeten wijden aan zijne stoffelijke belangen. Frankrijk had behoefte aan rust, behoefte om zijn uitgeput vermogen en crediet te herstellen. Het verruilde zijne vrijheid voor eene nieuwe fortuin, de oude geschiedenis van het eerstgeboorderegt voor het Linzenkooksel werd herhaald. Is het wonder dat het zich met kracht thans vastklemt aan die stoffelijke welvaart, die het al zijne verloren regten moet vergoeden? waarom zou de Fransche natie goed en bloed opofferen, om aan Italie eene vrijheid te verzekeren, welke zij zelve ontbeert? En zou Italie onder het Fransch keizerlijk leenheerschap vrijer en onafhankelijker zijn, dan onder het Oostenrijksche? welke geestdrift kan men verwachten van eene vrijheid, die enkel uit een wachtwoord in den officieelen *Moniteur* bestaat? Is het wonder dat de Fransche natie, ongezind is deze comedie te helpen medespelen, dat zij den koop gesloten en den prijs betaald hebbende, nu ook de waarde er van wil genieten en ten minste welvaart voor vrijheid winnen? De Fransche *natie* wil geen oorlog, wat de keizer doen zal is en blijft onzeker. Een oogenblik heeft hij aan den drang der omstandigheden en den aandrang om vrede toegegeven. Prins Napoleon, die, naar vrij algemeen beweerd wordt, de oorlogspartij personifieerde, heeft als minister voor Algerie, zijn ontslag bekomen.

Overigens zijn aller oogen nog op lord Cowlij's zending gevestigd. Reeds is hij weder te Londen terug gekeerd, maar er hangt nog een digte sluijer over hetgeen er verhandeld is. Onder de conjectures, waarvan wij er in volgende nommers nog zullen mede deelen, is er een die opmerking verdient; het is die dat de keizer van Oostenrijk niet ongenegen zou zijn, de Italiaansche zaken aan een Congres toe te vertrouwen. Of het waar is moet de tijd leeren. Het vertrouwen dat door een daartoe strekkend artikel in den *Moniteur* even werd opgewekt, was spoedig weder verdwenen en bij het vertrek der post, scheen de algemeene stemming oorlogzuchtiger dan te voren. Ziedaar de totaal indruk, die zich opdringt na het lezen van de massa, die in de laatste 14 dagen over de Europesche staatsverwikkelingen geschreven is. Een aantal bijzonderheden deswege deelen wij nader mede.

Berigten van verschillenden aard.

De Engelschen beijveren zich voortdurend om nuttige gewassen in hunne kolonien over te planten. Zoo berigt de heer Nathanael Wilson, verzorger van den botanischen tuin te Bath, op Jamaica: »Ik heb thans het geluk te kunnen melden, dat de aanbouw van de Chinesche neteldoekplant (*Boehmeria Nivea*) die in 1854 herwaarts gebragt is volkomen gelukt is; niets voordeeliger had men kunnen invoeren. Zoo als ik opmerk, tiert de plant hier zoo weelig als elke andere inheemsche plant en waarschijnlijk krachtiger, dan in haar inheemsche luchtstreek. Deze plant levert tot nog toe de beste vezel, die men kent, om geweven te worden, en is op de Londensche markt 80 tot 120 pd. st. waard. Ik maak geen bezwaar, om te verklaren, dat wegens haren ongedwongen en krachtvollen bloei nog nooit eene voor den tropischen landbouw meer gewenschte en geëigende plant, tot de kennis van het publiek gekomen is. Ik heb nu 36 dezer planten om uitgedeeld te worden, en kan het getal naar goeddunken daarvan vermeerderen." Zoude deze plant ook niet op onze Antilles voort willen? — Wanneer zal men eenen goed ingerigten hortus botanicus te Paramaribo bezitten? Er zijn nog vele zulke vragen over onze West-Indien te doen.

Alexander Dumas is den 19den Februarij te Constantinopel aangekomen per het stoomschip Sullij, van Trebisonde komende. Den volgenden dag heeft hij de reis naar Frankrijk voortgezet. De *Presse d'Orient* bevat over het verblijf van den beroemden schrijver te Constantinopel het volgende: Alexander Dumas wordt vergezeld door een Fransch schilder, die zich reeds een naam door zijne werken gemaakt heeft; de heer Monin bezit prachtige albums, de schoonste gezigten uit geheel Rusland, van Petersburg tot Tiflis. De schrijver en de schilder zijn in Circassisch gewaad aangekomen; zij dragen de rijke muts van pelterijen, het prachtige wambuis met goud gestikt, den mantel met bont gevoerd, aan den eenen kant vastgehecht door eene gouden speld; de nauwsluitende pantalon, die in prachtige laarzen met kappen eindigt. Het Europeesch costuum der reizigers was niet bestand tegen de proef van zulk een togt van vier maanden. Het Circassische gewaad doet de hooge gestalte van Dumas goed uitkomen, en in de straten van Constantinopel hebben de Circassiers hem als een chef begroet. De reis van Alexander Dumas in Rusland is geëindigd, hij komt regtstreeks uit Circassie. Dank zij de vergunning van Prins Bariatinski, gouverneur in den Kaukazus, heeft de beroemde toerist de belangrijkste en onbekendste zaken bezigtigd. Men moet Dumas de boeijende bijzonderheden zijner reis hooren verhalen.

———

De *Moniteur* bevat een keizerlijk dekreet van 4 Maart, tot afkondiging van het additionneel artikel tot het op 9 Nov. 1843 tusschen Frankijk en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika gesloten traktaat tot uitlevering van boosdoeners. Volgens de nieuwe bepalingen zullen voortaan ook valsche munters, medepligtigen aan het vervaardigen van valsche munt, valsche bankbiljetten of andere papieren van waarde, personen die zulke valsche munten of papieren verspreiden, wetende dat zij valsch zijn, voorts de mitsdadigers die gelden of geldswaarden ontvreemd uit staatskassen, of uit de fondsen van wettelijk gekonstitueerde maatschappijen of korporatiën, uitgeleverd worden.

Uit Milaan luiden de tijdingen steeds onrustbarender. Allen die maar eenigzins de stad kunnen verlaten haasten zich er van daan te komen; de vrouwen zelven beginnen naar elders te trekken. — Een der rijkste patriciërs van Lombardije, hertog Visconti, heeft onlangs te Turijn als gemeen soldaat dienst genomen. — In laatsgenoemde stad, is een Oostenrijk spion in hechtenis genomen, die meer en luider dan eenig ander persoon zich over

de tirannij der Oostenrijksche politie beklaagde natuurlijk om door deze list zijne taak als spion naar behooren te vervullen.

De *Great ship company* te Londen is thans eigenares geworden van het stoomschip *Great Eastern*, vroeger *Leviathan*, voor den prijs van 165,332 p. st. Van deze som zijn 161,482 p. st in aandeelen en geld betaald. Van de oude aandeelhouders zijn velen voor belangrijke sommen tot de nieuwe onderneming toegetreden; in het geheel zijn er 2261 aandeelhouders, zijnde personen van alle klassen, zoowel eerste bankiers en kooplieden als parlementsleden, wetenschappelijke mannen en huisbedienden. In Augustus wordt de voltooijing van het schip verwacht, en ofschoon de daartoe noodige kontrakten nog niet gesloten werden, zijn aanbiedingen door de eerste firmaas ingeleverd en outvangen. Indien het schip met goed gevolg zee bouwt, zullen Engeland en Indie onafhankelijk van de egijptische binnen-kommunikatie worden. Te Portland, in Amerika, is een speciale werf of aanlegplaats gebouwd die 25.000 p. st. kost. Aanvankelijk stelt de Maatschappij zich voor, de eerste reis van den *Great Eastern* derwaarts te laten doen, zoo niet ten gevolge van politieke omstandigheden, voor militaire expeditien gebruik van dat schip gemaakt zal worden.

In Frankrijk heeft iemand, die de zekerheid verkregen had dat het stroo de gevaren van den bliksem kan verwijderen, een bliksem-afleider van dezen aard gemaakt. Het is bewezen dat eene electrische batterij, die sterk genoeg geladen is om eenen os dood te slaan, onmiddellijk, ontladen wordt zonder vonk en knal door een eind stroo, al is dit slechts ongeveer 3 Ned. duim lang. De woning van den arme kan dus gemakkelijk met dezen weinig kostbaren bliksem-afleider voorzien worden. Daartoe moet men met een geelkoperen draad eene koord van stroo langs eene staak van wit geverwd hout vastmaken, en deze van onderen met eene koperen punt in den grond doen uitkomen. Deze toestel is aangebragt in achttien gemeenten in den omtrek van Tarbes, en wel niet meer dan één afleider op de 20 bunders. Die gemeenten zijn ten gevolge daarvan niet slechts bewaard gebleven voor den bliksem, maar bovendien voor den hagel.

In Ierland is men verrast geworden door de aankomst van reizigers waarop men in het geheel niet rekende. Op den 6n. Maart liet een schip, dat de Amerikaansche vlag voerde, het anker voor Cork (Queenstown) vallen, en weldra vernam men dat Poerio met 64 zijner lotgenooten aan boord waren. Toen het Amerikaansche schip de straat van Gibraltar doorgezeild was, dwongen de 60 of 69 bannelingen den kapitein (het scheepsvolk was slechts was 17 in getal) om koers te zetten naar bovengenoemde haven. Hij weigerde, en toen werd hem het bevel ontnomen en dit aan den tweeden stuurman overgedragen tot hunne aankomst in Ierland. Deze stuurman zou volgens een ander berigt, te Cadix aan aan boord gekomen zijn, en de zoon van Raffaele Settembrini (de patriot) wezen. Waarschijnlijk waren de Amerikanen niet zoo onwillig om hunne gevangenen te ontschepen.

Het Hoogduitsche maandschrift voor pomologie en praktische ooftkweekerij deelt het volgende mede, waarin een kundig Hongaarsch boomkweeker, Siebenfreund, een eenvoudig middel aan de hand geeft tot afwending van de vernielingen der mollen.

» Ik behoor, zoo zegt genoemde Siebenfreund, tot de groote vereerders der mollen, en als ik ze in mijne boomkweekerij vermeerderen kan, doe ik het zeker, wijl ik in elken mol een vriend meer heb, die mij van de lastige vijanden mijner boompjes in de aarde zoekt te bevrijden. Veroorlooft zich echter een dezer woelers eene wandeling in mijnen moestuin, dan verandert de betrekking, en de goede vriend wordt, bij zijne bedoeling om mij nuttig te zijn, een vijand die zulk eene aanzienlijke schade aanrigt, dat ik alle middelen moet aanwenden om deze te voorkomen. Wij weten dat de reukorganen van den mol ten uiterste gevoelig zijn, en dit was de aanleiding, dat ik naar middelen zocht, hem van plaatsen te verdrijven, waar hij niet zijn mag. Dit gelukte mij zeer eenvoudig door het gebruiken van steenkolenteer. Ik laat namelijk rondom de zaaibedden eene 7 (Oostenrijksche) duim, dat is ruim 18 Nederl. duim, diepe greppel maken en leg daarin een gewoon, door steenkolen teer getrokken bindtouw, dat met de uitgegravene aarde weder bedekt wordt, en geen mol passeert deze linie weder.

» Nog meer zal misschien de mededeeling verheugen, dat geen haas zulke boven den grond gespannen en met teer bestreken touwheiningen doorgaat. Ik had eene 80 voet lange touwheg met teer bestreken, in den vorigen herfst aangelegd, en geen spoor van haas, was op minder afstand dan twee schreden er af zigtbaar."

Te Berlijn is ook eene politieke brochure in het licht verschenen, die eene bevestiging schijnt te wezen van 's keizers woorden: » Ook kan ik mij geluk wenschen over mijne betrekkingen met Pruissen, die niet hebben opgehouden het kenmerk van wederzijdsche welwillendheid te dragen." Bedoeld vlugschrift is getiteld: *De Fransche politiek voor Europa door een Duitscher*, en geschreven uit een duitsch, dus *niet* uit een oostenrijksch gezigtspunt. De schrijver onderzoekt elk der vraagstukken, die sedert het sluiten van het parijsche traktaat gerezen zijn en tracht het bewijs te leveren dat Frankrijks politiek altoos even openhartig als belangloos is geweest. Door zulk eene belangloosheid was de politiek van Engeland en Oostenrijk niet altijd gekenmerkt. De schrijver verklaart dat Pruisen er volstrekt niet aan denkt werkdadig deel te nemen aan een oorlog, die tusschen Oostenrijk en Frankrijk mogt ontstaan, daar het met laatstgenoemden Staat sedert verscheidene jaren de meest vriendschappelijke betrekkingen onderhoudt: het zal dezelfde onzijdigheid als in den Krim oorlog in acht nemen. Hij voegt er bij dat de fr. keizer de hechtste steun voor den vrede in Europa is » De vrede," zegt hij » is tot op zeker punt tegen Engelands wil, en vooral door de goedkeuring van Napoleon III tot stand gekomen. Indien deze souverein naar den raad van het britsche kabinet had geluisterd, zou de oorlog veel meer uitbreiding hebben gekregen en niet tot den veldtogt in de Krim beperkt zijn geworden, terwijl ook geheel Duitschland er aan zou hebben moeten deel nemen. De weldaden des vredes die Duitschland thans geniet heeft het aan de gematigde politiek des keizers te danken en het ware onregtvaardig dit te vergeten."

Pruissen is, vooral na de geboorte van den prins, zoon van prins Frederik Willem en van prinses Victoria, in politieken zin thans een belangrijke staat voor Engeland, en van de wijziging in de rigting van zijn bestuur wordt nu door den *Times* gebruik gemaakt, om eene hartelijke vereeniging van belangen te bepleiten en aan te bevelen, ten einde allen wrok, die gedurende den russischen oorlog (en nog later) bestond, te vergeten; voortaan in Pruissen wiens aanstaande koning de zoon eener Engelsche prinses is, een gewigtigen bondgenoot te zien in de zaak der vrijheid en in die van een bewind, naar de inspraak van het geweten. Ofschoon het blad niet gelooft, dat bondgenootschappen en traktaten weder het gevolg zullen zijn van huwelijks-verbindtenissen tusschen koninklijke huizen, herinnert het hoe de Engelsche en pruissische natien juist een jaar geleden de huwelijksplegtigheid, die toen in de koninklijke kapel van St. James gevierd werd, als de zigtbare voorstelling beschouwden van de vereeniging van een grooten protestantschen en verlichten kontinentalen staat met het klassieke land van staatkundige vrijheid. Ook zal thans alles wat strekken kan om twee mogenheden te verbinden, die zich beijveren Europa te bewaren voor de verwarring, waarin een roekeloos despotismus het wenscht te dompelen, welkom zijn aan het algemeen (zegt de *Times*.)

Op het eiland Mull, een der Hebriden, heeft het, volgens een berigt voorkomende in de *North British Mail*, haringen geregend. Eene waterhoos heeft in de eerste helft van Maart de visschen uit de zee opgevoerd en ze een paar duizend voet boven het strand weder neergeworpen.

Beerenjagt in Rusland.

In den winter is de beerenjagt eene uitspanning van vele Russen en onder deze ook van hunnen tegenwoordigen Keizer Alexander, die, even moedig als de andere jagers, zich noch in kleeding noch in wapenen van deze onderscheidt.

Niet zonder gevaar is echter de jagt. De beer toch is verbazend sterk en veel vlugger dan men van zulk eene zware massa zou verwachten — en moet men reeds zijne tanden vreezen, nog meer zijn zijne pooten en klaauwen te duchten. Wanneer de beer zich op zijne achterpooten stelt, zich zoo zijne vijanden tegenwerpt en er in slaagt, hem aan zijne borst te drukken, worden diens ribben in eens gebroken, en zoo hij hem vriendelijk den poot aan het achterhoofd brengt, ligt hij diens hersenpan op, gelijk het deksel van eene doos.

Een ander gevaar van de beerenjagt is, dat niet zelden neus, ooren, wangen, handen en voeten der jagers bevriezen; want deze jagt heeft plaats in het hart van den winter, wanneer drie maanden vorst de sneeuw reeds drie voet heeft opgehoopt en de thermometer tot 25 a 30 graden onder het nulpunt is gedaald. Zulk eene strenge koude veroorzaakt zonderlinge verschijnselen; twee bleekere bijzonnen, of tusschen twee vurige zuilen die van den horizon tot het toppunt opklimmen; des avonds en nachts wordt de donkerheid verhelderd door de zonderlinge en fantastische stralen van het noorderlicht. Dan snijdt de koude lucht in het aangezigt als het scherpe van een mes, de tanden zijn koud, de ooghaten zijn bedekt met ijzel, de oogleden verstijven; nu eens is men aan één oog, dan aan beide oogen blind, en de jagers moeten elkander gedurig aanzien, om elkander te bewaren voor de gevolgen der bevriezing van een of ander ligchaamsdeel. Wanneer men zulk eene

bevriezing bij tijds ontdekt, is gelukkig het middel daartegen zeer gemakkelijk. Zoodra de punt van den neus, van het oor of van den vinger wit wordt als bij een lijk, moet die met sneeuw dadelijk gewreven worden; door het uitwerksel van eene snelle reactie komen het bloed en het leven dadelijk in de bevrozene deelen terug.

Diep in de somberste en eenzaamste bosschen, verre van de woningen der menschen, onder gevelde boomstammen of afgetrokken takken, graven zich de beeren de holen, waar zij zich eenzaam opsluiten, zoodra de winter begint. Daar liggen zij met den snuit op hunnen buik, met de pooten, den een voor den ander, in den mond, en brengen den tijd der grootste koude door, zonder zich te bewegen of voedsel te nemen. In deze plaatsen en in dien tijd worden hunne jonge geboren; men vindt dan ook meestal elk wijfje in gezelschap van twee jonge beeren.

Wanneer zulk een beerenhol ontdekt wordt door de boeren van de dorpen, die binnen den kring der verbazende wouden van Noord-Rusland liggen, en de beer verraden is door zijn spoor, dat gelijkt op schreden van eenen knaap, die blootvoets loopt, wordt de beer aangewezen en verkocht aan de jagers van Petersburg. Daarop wordt zijne schuilplaats belegerd. Men vormt in stilte eenen zoo kleinen kring als mogelijk is; waar een groot aantal opjagers; digt bij elkander geplaatst, slechts eene ruimte open laten voor diegenen die schieten zullen. Dan wordt het sein gegeven. Door het geraas en geschreeuw, dat eensklaps ontstaat, in zijne legerplaats verontrust, ontwaakt de beer, schudt zich, legt zijne voeten uit den mond en verpakt zich in galop weg, om eenen uitgang te zoeken. Maar niet altijd vlugt hij door eenen uitgang te zoeken of door eenen dadelijken en snellen loop. Dikwijls loopt hij grommende heen en weer, met den neus in den wind en het oor spitsende, zonder te besluiten de lijn door te breken.

Dikwijls ook, wanneer het opgespoorde dier een wijfje is met hare jongen, blijft dit hardnekkig in het hol, beantwoordende het geschreeuw der jagers, door een dof en dreigend geknor; in zulk een geval moet men het veel digter naderen, schoten in de lucht lossen, honden loslaten die het dier tergen, en zelf het met stokslagen verdrijven. Somtijds zijn de jagers genoodzaakt, het in zijne sterkte aan te vallen en vooral dan zijn de gevaren en moeijelijkheden groot. De beerenholen zijn onder omgevallen boomen, door poelen vol sneeuw, en men stelt zich op zulke een moeijelijk terrein bloot aan al de woede van een geducht dier dat door vrees, woede en gevaar, tot het uiterste wordt gebragt.

Handels-Berigten.

Rotterdam, 14 *Maart*.

Suiker. De veiling der Nederl. H. M. is coulant afgeloopen; slechts enkele nommers gingen iets lager dan de veilingsprijzen in Nov. ll.; de markt is overigens willig.

Koffij. Met veel vraag. Goed ord. Java geeft tot 35 cent.

Katoen. Tegen 5 April zijn o. a. 356 b. *Surinaamsch* in veiling aangeslagen.

Kakao. Men noteert Trinidad 30 a 40; Guaquil 30 a 32; Marignon 30, Bahia 28 29; St. Vincent en St. Lucia 29 a 30 cent.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 10den dezer, de koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman, van Demerarij.— Passagier: Mejufvr. M. L. Underwood.

Den 11den, het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 9den dezer, de Nederlandsche schoener *Tay*, kapt. H. D. Wilmans, naar Demerarij, lading: 19 vaten Suiker 25,070 pond, 20 vaten Koorn 3,405 pond, 10 vaatjes Saucijsjes, 5 vaatjes Boter, 2 kisten ronde Kazen, 3 vaten Azijn en 30 pies Letterhout.

VERTROKKEN.

Den 10 dezer, de Fransche oorlogsschoener *Laborieuse*, kommandant Dupuids, naar Cayenne.

In Texel gearriveerd.

Den 3 Maart, *Janna Adriana*, Franken, van hier.

Uit Texel naar herwaarts gezeild.

Den 28 Febr. *Bernardus*, Puncke.

Zeilklaar naar herwaarts.

Den 13 Maart, *Compagnie*, Kuiper. *Stad Leeuwaarden*, Dijk.

Te Amsterdam lagen in lading.

Wilhelmina, Klint. *Caspar de Robles*, v. Slooten. *Equator*, Nieuwenhuis. *Janna Adriana*, Franken.

Te Liverpool in lading:

Den 28 Febr., *Perseverance*, Wilson, n. Suriname.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal. Sluit ULTIMO dezer.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Sagitta, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Plata, kapt. H. H. Koch, adres bij F. P. Bouguenon.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar		*f* 20—
voor zes maanden	»	11—
» drie »	»	6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant	»	—25
De prijs der Advertentie is per regel	»	—25